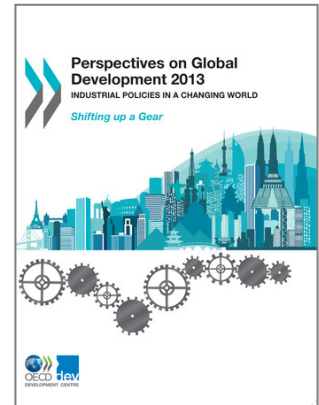

OECD *Multilingual Summaries*

Perspectives on Global Development 2013. Industrial Policies in a Changing World

Summary in Finnish

Read the full book on: 10.1787/persp_glob_dev-2013-en

Maailmanlaajuisen kehityksen näkymiä vuonna 2013 - Talouspolitiikka muuttuvassa maailmassa

Suomenkielinen tiivistelmä

- Kahden viimeisen vuosikymmenen aikana maailmantalouden painopiste on siirtynyt Aasiaan ja etelään. 1990-luvun puolivälin jälkeen bruttokansantuotteen kasvu on ollut huomattavasti nopeampaa suurissa ja väkirikkaissa keskitulon maissa kuin OECD-maissa.
- Viime aikojen taantumasta huolimatta tämä vaurauden siirtyminen on rakenteellinen ilmiö, joka tulee jatkumaan tulevaisuudessa ja muokkaamaan taloudellisia tapahtumia.
- Tähän perustuen suurin osa kehitysmaista on parantanut makrotaloutensa hallintaa ja alkanut soveltaa teollisuuspolitiikkaa käsitelläkseen pitkän aikavälin rakenteellisia kysymyksiä.

Maailmantalouden muutokset avaavat kilpailumahdollisuuksia ja asettavat haasteita kehitysmaiden päättäjille. Uudenlaiset suorat ulkomaan investoinnit ja huomattavaa lisäarvoa tuottava toiminta, joka pidettiin teollisuusmaissa aikaisemmin yrityksen sisällä, avaavat uusia mahdollisuuksia oppimiseen, innovaatioon ja uuden toiminnan aloittamiseen uusilla sektoreilla. Samaan aikaan “keskiluokan kasvu” synnyttää uusia kuluttajamarkkinoita. Näille kuluttajille räätälöityjen tuotteiden ja palvelujen kehittäminen sekä olemassa olevien ratkaisujen soveltaminen paikallisiin tarpeisiin voi kannustaa kotimaan tuotannon monipuolistamista ja päivittämistä. Kilpailu on kuitenkin kovaa ja kasvavaa, mikä kannustaa yrityksiä parantamaan innovatiivisia kykyjään nopeasti uusien asiakkaiden houkuttelemiseksi.

Mahdollisuuksista hyötyminen ja haasteiden onnistunut käsittely riippuu useista tekijöistä, kuten luonnonvaroista, maan koosta, integroitumisesta maailmanmarkkinoille ja poliittisista lähestymistavoista. Esimerkiksi taloudet, joilla on rikkaat luonnonvarat, hyötyvät kaupan kasvun osalta, mutta ovat vaikeuksissa uuteen toimintaan sijoittamisen, tuotannon edistämisen ja vientituotteiden monipuolistamisen suhteen. Jotkut näistä maista yrittävät hyödyntää saadut tulot paremmin rahoittaakseen teollisuuden ja paikallista kehitystä. Lisäksi maailmanlaajuisiin arvoketjuihin yhdistetyt pienet taloudet voivat hyötyä uudenlaisista suorista ulkomaan investoinneista luodakseen yhteyksiä paikallisiin talouksiin, mikäli niiden infrastruktuurit ja politiikka ovat tehokkaita. Kaiken kaikkiaan suuret taloudet hyödyntävät suuremman kotimaisen kysynnän kasvaakseen. Ne yrittävät myös löytää uudenlaisia kumppanuuksia ulkomaisten yritysten kanssa parantaakseen teknologian siirtoa ja sen heijastumista kotimaisiin yrityksiin.

Viime vuosikymmenestä lähtien moni kehitysmaa on osoittanut uutta kiinnostusta teollisuuspolitiikkaa kohtaan. Nämä maat pyrkivät monipuolistumaan ja aloittamaan uusia toimintoja uusilla sektoreilla sekä lisäämään kotimaista tuotantoa. Tuotantorakenteen muutosta pidetään kasvavissa määrin osana näiden maiden strategiaa kestävä ja osallistuvan kasvun saavuttamiseksi. Maat kuten Brasilia, Kiina, Intia ja Etelä-Amerikka käyttävät esim. sektoreiden teknologiavarantojen ja julkisten hankintojen malleja rahoittaakseen ja edistääkseen innovaatioita sekä lisätäkseen tuotantoa tärkeimmillä osa-alueilla. Nämä maat tukevat myös uusien yritysten perustamista sekä erityisesti tietotekniikan ja viestintäteknologian alueilla toimivia startup-yrityksiä. Jotkut maat, kuten Brasilia, Marokko ja Intia käyttävät suorista ulkomaan investointeja työkaluna innovaatioiden edistämiseksi ja teollisuuden tukemiseksi. Ne suosivat uudenlaisia sidoksia monikansallisten yhtiöiden ja paikallisten yritysten välillä tukien osaamispainotteisempaa toimintaa, joka heijastuu kotimaan talouteen. Jotkut maat taas pyrkivät vahvistamaan olemassa olevien yritysten kilpailukykyä suosimalla rypäitä sekä vahvistamalla yhteyksiä taakse- ja eteenpäin. Loppujen lopuksi pyrkimys kestävään kehitykseen luo lisää mahdollisuuksia uuden teknologian aloilla ja ympäristöystävällisiin liiketoimintamalleihin.

Politiikan suunnittelun ja toteuttamisen sekä teollisuuden kehittymisen suhteen kehitysmaat ovat vaikeuksissa ja kohtaavat haasteita useiden erilaisten esteiden voittamiseksi, erityisesti taitojen, innovaation rahoituksen, pk-yritysten sekä kovien ja pehmeiden infrastruktuurien alueilla. Useimmat maat suunnittelevat uusia strategioita, jotka mobilisoivat investoinnit nipuissa erilaisten rajoitusten käsittelemiseksi ja synergioiden hyödyntämiseksi julkisen sektorin eri aloilla. Niiden painopiste on seuraava:

- Teollisuuden tukemiseen tarvitaan ammattitaitoisia työntekijöitä, sillä se stimuloi innovaatioita ja auttaa viemään maailmanlaajuisia arvoketjuja ylöspäin. Suuret investoinnit koulutukseen eivät kuitenkaan takaa, että hankitut taidot vastaavat varmasti tuotantorakenteen vaatimuksia tai että henkilöstövoimavarat työllistetään tuottavalla tavalla.
- Innovaatioihin investoimista, uusien yritysten luomista ja pk-yritysten tuottavuuden parantamista rajoittaa usein rahoituksen puute. Julkiset rahoituslaitokset ja erityisesti kehitys pankit lisäävät tukeaan näillä rintamilla.
- Infrastruktuurin puute on edelleen suurin ongelmakohta kilpailukykyä parantamisessa (noin 60 % maailman infrastruktuurikannasta sijaitsee korkean tulotason maissa, 28 % keskitulojen maissa ja 12 % alhaisen tulotason maissa). Kehitysmaat myöntävät, että kehittymisen kannalta on tarpeellista investoida enemmän infrastruktuureihin, mutta myös parantaa päätöksentekoa tällä alueella.

Tuotantomahdollisuuksien ja haasteiden käsittely on erittäin tärkeää. Teollisuuspolitiikka itsessään ei kuitenkaan takaa menestystä. Keinot sen toteuttamiseksi, pitkäaikaiset sitoumukset, kykyjen soveltaminen ja valvonta ovat myös oleellisia. Tärkeää on myös useiden eri alueiden toimintojen yhteensovittaminen ja kyky suunnata toiminta uudelleen, mikäli tavoitteita ei saavuteta. Monilla kehitysmailla on suuria sisäisiä paineita, jotka estävät tai viivästyttävät muutoin toivottuja muutoksia. Kun raaka-aineiden hinnat nousevat, uusien toimintojen kehittämisen kannustaminen on yleensä vähäistä. Lisäksi teollisuuspolitiikan epäonnistumisen riski on suuri: tietojen epäsäännöllisyys vähentää valtion suunnitteluvalmiuksia, hallitukset joutuvat vaikeuksiin nopeasti hienosäätävien toimintojen kohdalla ja tukien peruminen on vaikeaa, koska edunvalvontaryhmät yrittävät estää muutoksen tapahtumisen. Instituutioiden valtuudet sekä tuloksiin ja kannustimiin perustuvat hallintajärjestelmät voivat auttaa vähentämään valtauksen riskiä.

Loppujen lopuksi teollisuuspolitiikka on hyvin paljon sidoksissa olosuhteisiin ja aikaan. Teollisuuspolitiikan suunnittelun ja toteuttamisen tavallisiin vaatimuksiin kuuluu: i) tiedon tuottamisen ja käsittelemisen paremmat kapasiteetit diagnoosien suorittamiseksi ja tulosindikaattoreiden määrittämiseksi; ii) dialogi yksityisen sektorin kanssa kumppanuuksien ja investointien synergioiden luomiseksi ja iii) koordinoitukyvyt toimintojen yhdensuuntaistamiseksi hallituksen eri tasoilla ja eri alueilla, mukaan lukien kyvyt, infrastruktuurit ja pitkäaikainen rahoitus. Täten teollisuuspolitiikan suunnittelu ja toteuttaminen hyötyisi jäsenyntyneestä dialogista vertaisryhmien välillä maiden oppiessa toteuttamaan politiikkaa yritysten ja erehdysten kautta sekä jakamaan tietonsa muiden kanssa.

Tämän raportin 1. luku sisältää yleiskatsauksen vaurauden siirtymisestä tähän mennessä. Luvussa 2 tarkastellaan eri kanavia, joiden kautta se vaikuttaa kehittyviin talouksiin. Luvussa 3 kuvataan uutta kiinnostusta teollisuuspolitiikkaa kohtaan kehittyvissä maissa ja luku 4 kertoo politiikan toteuttamisen suurimmista haasteista näissä maissa. Luvussa 5 analysoidaan taitojen yhteensopimattomuutta kehitysmaissa ja politiikkaa, joka vähentää tätä. Luvussa 6 kuvataan kehitysmaiden pk-yritysten ja muiden kuin perinteisten alojen ongelmia rahoituksen hankkimiseksi ja uutta politiikkaa näiden ongelmien käsittelemiseksi. Luku 7 keskittyy infrastruktuurien ongelmakohtiin määrittäen keinoja poliittisen syklin hallinnan parantamiseksi ja luvussa 8 kerrotaan teollisuuspolitiikan toteuttamisen taloudellisista haasteista.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

Julkaisuja on saatavilla maksutta OECD:n verkkokirjastossa osoitteessa www.oecd.org/bookshop

Lisätietoja antaa: OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate Sähköposti: rights@oecd.org faksinumero: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Vieraile osaston verkkosivuilla osoitteessa www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2012), *Perspectives on Global Development 2013. Industrial Policies in a Changing World*, OECD Publishing.

doi: [10.1787/persp_glob_dev-2013-en](https://doi.org/10.1787/persp_glob_dev-2013-en)